

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sebestyén Katalin.

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Kóvári Zsolt Csaba, OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt., Raiffeisen Bank Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na podstawie art. 3 ust. 1 [dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich] należy uznać, że warunek umowny, zgodnie z którym spory związane z umową pożyczki zawartą pomiędzy konsumentem a bankiem zostają poddane wyłącznej właściwości sądu złożonego z trzech arbitrów Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbírószág (stałego sądu arbitrażowego ds. dewiz i kapitału), jest nieuczciwy?
- 2) Czy na podstawie art. 3 pkt 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach z konsumentami należy uznać, że warunek umowny, na podstawie którego poza wyjątkami ustanowionymi w umowie, spory dotyczące umowy pożyczki zawartej pomiędzy konsumentem a bankiem poddane zostają wyłącznej właściwości sądu złożonego z trzech arbitrów Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbírószág (stałego sądu arbitrażowego ds. dewiz i kapitału), przy czym w umowie pożyczki znajduje się ogólna informacja dotycząca różnic pomiędzy postępowaniem regulowanym przez ustawę nr LXXI z 1994 r. o arbitrażu, a zwykłym postępowaniem sądowym, jest nieuczciwy niezależnie od tej informacji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 25 lipca 2013 r. — Zuchtvieh-Export GmbH przeciwko Stadt Kempten

(Sprawa C-424/13)

(2013/C 336/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Zuchtvieh-Export GmbH

Strona pozwana: Stadt Kempten

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2005/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że właściwe władze miejsca wyjazdu w przypadku długotrwałego przewozu domowych nieparzystokopytnych oraz gatunków domowego bydła, owiec, kóz i świń, w którym miejsce wyjazdu znajduje się w państwie członkowskim Unii, a miejsce przeznaczenia w państwie trzecim, mogą ostemplować dziennik podróży złożony przez organizatora zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. c) tylko w sytuacji, gdy dziennik ów spełnia wymogi przewidziane w art. 14 ust. 1 lit. a) ii) dla całej trasy przewozu z miejsca wyjazdu do miejsca przeznaczenia, a więc także dla odcinków położonych w całości poza terytorium Unii?
- 2) Czy art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2005/WE należy interpretować w ten sposób, że właściwe zgodnie z tym przepisem władze miejsca wyjazdu mogą w myśl art. 14 ust. 1 lit. b) rozporządzenia zobowiązać organizatora przewozu do zmiany planowania przewidzianych długotrwałych przewozów w taki sposób, aby przepisy tego rozporządzenia były przestrzegane dla całego przewozu od miejsca wyjazdu do miejsca przeznaczenia, także jeśli poszczególne odcinki trasy położone są wyłącznie w państwach trzecich?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97, Dz.U. 2005 L 3, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-433/13)

(2013/C 336/15)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Tokár i F. Schatz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że odmawiając przyznania beneficjentom zamieszkującym na terytorium innego państwa członkowskiego niż Republika Słowacka zasiłków pielęgnacyjnych i opiekuńczych oraz dodatku na pokrycie wyższych kosztów, przewidzianych w ustawie nr 447/2008 Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy 48 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 7 i

21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004⁽¹⁾ z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego;

— obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że zasiłki pielęgnacyjne i opiekuńcze oraz dodatek na pokrycie wyższych kosztów przewidziane w ustawie nr 447/2008 stanowią świadczenia w razie choroby w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt a) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, które powinny być wypłacane również beneficjentom niezamieszkującym na terytorium danego państwa członkowskiego (w niniejszym wypadku Republiki Słowackiej). Tym samym prawo krajowe nie może ograniczać prawa beneficjentów niezamieszkujących na terytorium słowackim do pobierania tych zasiłków. Prawo słowackie, które przewiduje takie ograniczenie nie jest zatem zgodne z art. 48 TFUE i z art. 7 i 21 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 27 sierpnia 2013 r. — Europäische Schule München przeciwko Silvana Oberto

(Sprawa C-464/13)

(2013/C 336/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: Szkoła Europejska w Monachium

Strona pozwana w postępowaniu rewizyjnym: Silvana Oberto

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 27 ust. 2 zdanie 1 Konwencji Określającej Statut Szkół Europejskich z dnia 21 czerwca 1994 r.⁽¹⁾, zwanej dalej „konwencją”, należy interpretować w ten sposób, iż zatrudnieni przez Szkołę Europejską nauczyciele kontraktowi, którzy nie zostali oddelegowani przez państwa członkowskie zaliczają się do osób wskazanych w tej konwencji i nie są wyłączeni — tak jak kadra administracyjna i personel pomocniczy szkoły — spod zakresu stosowania tego uregulowania?

2) W razie udzielenia przez Trybunał odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 27 ust. 2 zdanie 1 konwencji należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie to obejmuje również ocenę zgodności z prawem niekorzystnego aktu wydanego przez dyrektora szkoły względem nauczycieli kontraktowych w ramach wykonywania jego uprawnień wynikających z konwencji lub przepisów wydanych na jej podstawie?

3) W razie udzielenia przez Trybunał odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy art. 27 ust. 2 zdanie 1 konwencji należy interpretować w ten sposób, że również zawarcie umowy między dyrektorem Szkoły Europejskiej i nauczycielem kontraktowym dotyczącej stosunku pracy tego nauczyciela na czas określony stanowi niekorzystny akt wydany przez dyrektora względem nauczyciela kontraktowego?

4) W razie udzielenia przez Trybunał odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie lub trzecie:

Czy art. 27 ust. 2 zdanie 1 konwencji należy interpretować w ten sposób, że określona w nim Izba Odwoławcza jest, po wyczerpaniu drogi administracyjnej, wyłącznie właściwa jako pierwsza i ostatnia instancja do rozstrzygnięcia sporów dotyczących ograniczenia czasu trwania umowy o pracę zawartej przez dyrektora Szkoły z nauczycielem kontraktowym, jeżeli to porozumienie w znacznym stopniu oparte jest na wytycznej Zarządu Szkół zawartej w punkcie 1.3. statutu dla nauczycieli kontraktowych zatrudnionych po dniu 31 sierpnia 1994 r. (StaLES), który przewiduje „roczne umowy o pracę”?

⁽¹⁾ Dz.U. 1994 L 212, s. 3

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 27 sierpnia 2013 r. — Szkoła Europejska w Monachium przeciwko Barbara O’Leary

(Sprawa C-465/13)

(2013/C 336/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: Szkoła Europejska w Monachium

Strona pozwana w postępowaniu rewizyjnym: Barbara O’Leary